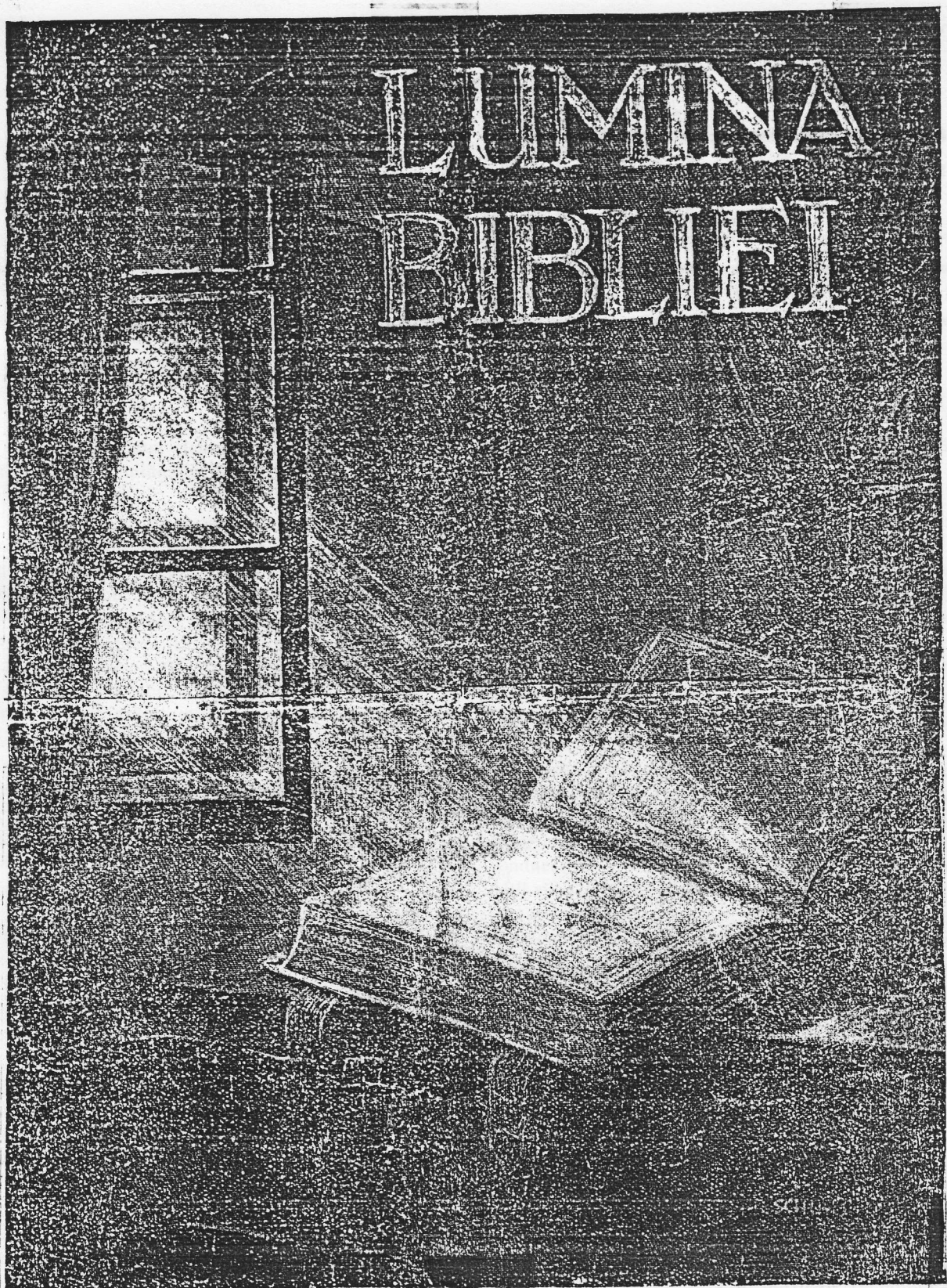

LUMINA BIBLICI

1 IULIE 1929

No. 4

U M I N A B I B L I E I

VISTA LUNARĂ

CUPRINSUL:

Pentru ce în siguranță	51
Adăpostul	52
Spaimă și săgetă	53
Ciuma ce umblă în întuneric	53
Mulți vor cădea	56
Pedeapsa celor răi	56
Siguranță	57
Afară de poartă	57
Protecție și siguranță	58
Ingerii săi	58
O piatră	59
Mare încercare	60
Învingere	62
Deplină elibărare	62
Pe drum	63

ABONAMENTE:

Pentru România pe un an:	140 lei
pe jumătate de an:	70 lei
Pentru Cechoslovacia pe un an:	24 Kč
pe jumătate de an:	12 Kč

ADRESUL PENTRU COMANDA:

Carol Lisetz, Viena XVI, Panikengasse 36. Austria.

Broșura „Unde sunt morții“, de mult așteptată, s'a pregătit și în limba română. Prețul este 1 buc. 5,—Lei. Să poate comanda.

LUMINA BIBLIEI

VIENA

1 IULIE 1929

No. 4

Pentru ce în siguranță?

„Fiindcă pe Domnul (Iehova), adăpostul meu, și chiar pe Cel Preainalt făcutul-ai locășul tău; de aceea nici un rău nu ți se va întâmpla, nici o plagă nu se va apropia de cortul tău.“ — Ps. 91 : 9, 10. (Trad. engl.)

I EHOVA necondiționat își duce la îndeplinire scopurile corăspunzător voinței sale. Nimic nu poate să-l grăbească sau să-l turbure. El e târziu la mânie, însă dacă timpul potrivit a sosit, îndată începe la lucru. „Domnul este îndurător și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate. El nu ceartă fără încetare, și nu ține mânia pe vecie.“ (Ps. 103 : 8, 9) În decurs de șase secole Diavolul și uneltele lui l-au defăimat. De repetate ori și-a arătat puterea, ca oamenii să nu uite despre numele și bunătatea lui. Aceasta însă a făcut-o pentru binele omului. Mulțimea a fost rătăcită de Dumnezeu de vrăjmașul. Puțini au înțeles, și puțini înțeleg și astăzi, că Iehova este Cel Preainalt, creatorul și a pământului, dădătorul a toată viață, Atotputernicul Dumnezeu, și acela, de la care să trage tot binele. Al cunoaște însemnează viață. Voința lui este, ca rassa umană să ajungă la ocaziune pentru viață. Pentru aceea toți trebuie să ajungă la cunoștința adevărului. — 1 Timotei 2 : 3, 4.

De mult a fost și încă este și astăzi aceea întrebare, că cine este Dumnezeu. Satan în privința adevărului a vorbit pe cea mai mare parte de oameni. Și în chip deosebit acum Diavolul toate le mișcă prin uneltele sale, ca pe oameni să-i influențeze spre aceea și să le dovedească, că Iehova nu este Dumnezeu. Dumnezeu însemnează atâta, ca creatorul a tot binelui. Uneltele lui Satan înțelepte în sine afirmă, că nu Dumnezeu a creiat pe om. Multe altele instrumente folosește Diavolul spre aceea, ca să întoarcă mintea oamenilor de la Iehova. Dumnezeu a făcut de cunoscut voința sa, ca să distrugă organizația lui Satan și să lege pe vrăjmașul, și în interesul rasei umane să pună mărturie despre numele său. Acel timp de strămtorare, ca și care lumea nici odată n'a văzut, într-una să vede apropiindu-se. Însă înainte de a se întâmpla aceasta, voința lui Dumnezeu clarificată este aceea, ca lumii să-i să dea mărturie despre Dumne-

zeirea lui, care nu peste mult să va face învederat de fapt în timpul de mare strămtorare ce va urma. Acei cari cu bucurie eu parte în aceasta mărturie, sunt puși la deosebite primejdii din partea lui Satan și organizație sale. Pentru aceea Domnul spre asigurarea lor prin profetul său îi asigură despre locul de siguranță, care nu este alt decât oerotișca Celui Preainalt.

Prin secol dearându-l creștinii au arătat mare aplecare spre aceea, ca să-și pună mare încredere în oameni și în organizații întocmite de oameni. E natural că o bună parte din aceste a fost urmarea o anumitei măsură a influenței orbitoare a vrăjmașului. Unii și-au pus încrederea în conducătorii, cari s'au mărturisit pe sine ca reprezentanții lui Christos; și când încrederea lor pusă în conducători s'a elătinat, s'au întors și de la Domnul Alții și-au pus încredere în suveranii sau domnitori, deci numai în oameni. Dar cei, cari stau în încercarea cea din urmă, numai în Domnul trebuie să-și pună încredere. Mai bine e pentru acestea dacă să încred în Domnul. „Mai bine este a să încrede în Domnul, de cât a-și pune încrederea în oameni. Mai bine este a se încrede în Domnul decât a-și pune încrederea în cei mari.“ (Psalmii 118 : 8, 9) Acei, cari să încred cu totul lui Dumnezeu și îl iubesc, îl fac pe el locul lor de scăpare. Pentru acestea este pregătit locul de siguranță, și acesta este oerotișca celui Preainalt.

Când Isus Christos, ca oficiantul executor a celui Preainalt a venit în templul său, primul lucru a fost, ca să fie socoteală cu aceia, cari au încheiat legământ spre a face voia lui Dumnezeu. Acelora, pe cari i-a găsit credincioși, le'a zis: „Intr'u puține ai fost credincioși; peste multe te voiu pune: Intră în bucuria Domnului tău!“ Aceasta cuprinde în sine acel cuget, că a sosit timpul, când Dumnezeu i-și va câștiga nume pe pământ. Și acel fapt, că sfințirea numelui său e o mare bucurie pentru Christos. El pe aceia, cari au privegheat cu cre-

credincioșe asupra intereselor împărăției sale, îi cheamă spre a se împărtăși în acesta bucurie. Datorința care să pune și să ceră dela cei credincioși, este ca să pună mărturie despre numele lui Iehova. Punerea unei astfel de mărturii îi pune la mare primejdie din partea vrăjmașului. Dacă sunt pe partea cea dreaptă, Atotputernicul Dumnezeu i-și va exercita puterea spre ocrotirea lor. Le întinde haina mântuirii, îi aduce sub mantia dreptății, și îi conduce sub ocrotirea sa. Aceștia le zice psalmistul: „Fiindecă pe Domnul, care este scăparea mea, și chiar pe Cel Preainalt la-i făcut locașul tău de aceea nici un rău nu-ți să va întâmpla, nici o plagă nu se va apropia de cortul tău.” — Psalmii 91 : 9, 10.

Aci Christos este închipuit, ca vorbind către frații săi credincioși de pe pământ, și asigurându-i despre aceea, că fiind Iehova locușilor de scăpare, și Cel Preainalt locuința lor, nici un rău nu li să va întâmpla, și nici o plagă sau primejdie pustiitoare nu se va apropia de cortul lor, care nu este altul, decât ocrotirea celui Preainalt. Șă-și însemneze dar bine fiecare, că pentru ca să fie în tot timpul în siguranță, trebuie să rămână în locul de ocrotire. În ultimul nostru studiu am discutat prinile trei versuri a acestui psalm. Acum însă vom continua examenarea psalmului din vers în vers.

Adăpostul

Vorbind profetul către cei ce sunt în locul de ocrotire zice: „El te va acoperi cu penele lui, și te va acoperi sub aripile Lui. Căci scut și pavăză este credincioșia Lui.” — Psalmii 91 : 4.

Clasa rămășiței, care compune clasa servului lui Dumnezeu, fiindcă este de aceasta parte de vâl, stă în luptă deschisă cu vrăjmașul. Vrăjmașul să scoală, ca să pornească război în contra lor, căci să sălește stricăciunea lor. „Și s'a mântiat balaurul pe femeie, și pleoșă să facă război cu cei rămași din sămânța ei, care păstrează perunchile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus.” (Apoc. 12 : 17) Aceasta oaste mică a martorilor Domnului vede în organizația vrăjmașului și în urăciunile ei. Fiind puțini la număr și în sine neputincioși, ei sunt foarte neînsemnați și neegali spre aceea, ca să se poată lupta cu vrăjmașul. Față cu acest grozav urmas n'ar putea sta nici un moment. Unii să sperie și să trag îndărăpt. Așa va face și rămășița? Nu. Ei au gura de adăpost, și spre îmbărbătarea lor profetul lui Dumnezeu le zice: Nu te teme, căci Cel Preainalt este locașul tău, căci pe el ți faci ales loc de scăpare. „Cu penele sale te va acoperi, și sub aripile lui te vei adăposti; scut și pavăză îți va fi credincioșia lui.” (versul 4) Pentru rămășița credincioasă aceasta este asigurarea, că pentru ca s'a făcut îngrijire de apărarea, ocrotire, și despre o mare stare de asigurare și adăpostire. Găina, dacă să apropie primejdia, cu penele își acoperă pe micuții puș și îi ascunde sub aripile ei. Acest chip de observat îl folosește profetul spre a ilustra aceea, că cum Dumne-

zeu apără pe mititeii săi. Dacă vrăjmașul voeste să i piardă, el îi ascunde în locul secret a cortului său. — Psalmii 27 : 5, 6.

Sunt astăzi unii, cari odată s'au mărturisit următorii lui Christos și cunoscătorii a adevărului prezent, cari însă s'au întors și au devenit dușmanii adevărului. Aceștia fac intrigi, (subsapă) contra celor ce sărvesc pe Domnul, și caută diferite căi și mijloace, ca să i vateme. Recurg la tot felul de calomnii și acuze nedrepte. Aceștia au devenit uneltele vrăjmașului Satan, folosite spre aceea, ca prin ei, să nimicească pe cei ce iubesc și sărvesc pe Dumnezeu. Rămășița, care pășește în slujba Domnului, știe că nu are putere în sine, ce pe Cel Preainalt îl face locul său de scăpare. Profetul îi simbolizează prin următoarele rugăciuni: „Ascunde-mă de adunarea celor nelegiuți, de ceata făcătorilor de rele; cari ascut ca o sabie limba lor, aruncă ca pe săgeți, cuvintele lor amare.” (Psalmii 64 : 2, 3) „Păzește-mă ca lumina ochiului, sub umbra aripilor tale ascunde-mă, de nelegiuți cari m'au surprins, de neamicii mei de moarte, cari mă înconjură!” — Psalmii 17 : 8, 9.

Pe când astfel să roagă, nu părăsesc lucrul, căci Iehova i-a încredințat pe ei cu lucrul. Acesta este timpul de a mărturisi pentru Dumnezeu; și ca răspuns la rugăciunea lor le zice: „Am pus cuvintele mele în gura ta, și te-am acoperit cu umbra mâinei mele, ca să plântez cerul, și să întemeiez pământul, și să zic către poporul Scutului: Tu ești poporul meu.” (Isaia 51 : 16) Vestirea adevărului curge fără încetare din gura rămășiței, care este asemenea unei sabii ascuțită, însă pănăcând face aceasta, sunt ascunși din-naintea vrăjmașului. „Și a făcut gura mea ca sabie ascuțită, sub umbra mâinei sale m'a ascuns, și m'a făcut ca o segeată poleită, în tolba sa m'a închis.” — Isaia 49 : 2.

Cel Preainalt s'a îngrijit de scut și pavăză pentru cei credincioși care amândouă sunt arme de apărare în contra lovirilor vrăjmașului. Armele apărătoare sunt compuse, din adevărurile cuvântului lui Dumnezeu. Numai aceia, cari iubesc adevărul și îl sărvesc, posedă aceasta armătură. Pe cum credincioșii să apropie de sfârșitul cursului lor, Dumnezeu face ca lumina sa tot mai mult să strălucească asupra cuvântului său. — Proverb 4 : 18.

Scutul a fost folosit în mod special pentru apărarea inimii și a organelor de viață mai importante. În mod simbolic inima reprezintă cuibul motivilor sau a pornirilor și arecul tuturor faptelor. Dumnezeu hrănește pe poporul său cu adevărul și cu înțelegerea lui, către care le crește iubirea. Aceștia primesc cu iubire adevărul, și să șilese al face cunoscut și altora în mod neegoist, ca numele lui Dumnezeu să îl poată mări. Arecul serviciului lor trebuie să fie iubirea. În armonie cu acest cuget apostolul spune apăsător, cât de trebuincios este, ca creștinul să fie astfel înarmat pentru ultima ciocnire. „În sfârșit fraților, fiți tari în Domnul și în puterea tăriei lui.” — Efes. 6 : 10.

„Trebuie să fim cu atențiune, că apostolul aici nu vorbește despre luptă în contra alibiunilor trupului. Nu zice că numai „în contra cărnei și a sângelui avem luptă, ci după afirmațiunea lui hotărâtă — în contra căpeteniilor, în contra domniilor, în contra stăpănilor lumii acestora de întunec“, sub care descrie pe Diavolul și organizația lui rea. Către creștini așa zice: „De aceea luați toată armatura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea“ și „ca să vă puteți împotrivi în contra uneltirilor Diavolului.“ Apoi adoaage: „Pe lângă toate acestea, luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău.“ Nimic nu poate să rămână sub ocrotirea celui Prea-înalt fără de credință și încredere pusă în el. Acei, cari rămân acolo, îmbucură o deplină ocrotire.

¹³ Fără de acest adăpost ori și care devine imediat pradă vrăjmașului. Aceasta o arată clar faptele bine cunoscute, ce au avut rol în ultimii patru ani. De exemplu, un frate a fost până acum în toată privința în deplină armonie cu adevărul și l'a servit. Și numai decât să mănje și devine nemulțumit. Repede ajunge în întuneric, și îndată să unește cu vrăjmașul. E clar, că din cauza necredinței și faptelor nepotrivite a pășit de sub ocrotirea Celui Prea-înalt. Necesară pierderea credinței l'a mișcat din starea de siguranță și i-a luat scutul și pavăza.

Haina de nuntă însemnează lucrarea pe drumul hotărât de Domnul. Punerea jos a hainei de nuntă însemnează părăsirea lucrului care este potrivit căiei Domnului, chiar dacă individul se mărturisește de creștin. Purtarea vesmântului mântuirii însemnează, că purtătorul ei să ține de clasa răscumpărată, mântuită și poartă haina de nuntă. Punerea jos a vesmântului l-ar face pe individ-una cu cei ce aparțin clasei vrăjmașului. Acea, că cineva este sub mantia dreptății, însemnează, că individul posedă aprobarea Domnului, fiindcă cu credințioșie și cu o deplină supunere face voia sfântă a lui Dumnezeu. Pierderea credințioșiei și o umblare în contra cu ea însemnează pășire afară de sub mantia dreptății. Aceia, cari locuiesc sub ocrotirea celui Prea-înalt și rămân acolo vor fi credințioși și vor sta sub umbra celui Atot-puternic; aceastea sunt scutiți de atacurile amare ale vrăjmașului. În acesta stare de siguranță îi scutește Domnul, pe eum găină pe puii ei, îi acopere cu penele și arpile sale.

Spaimă și săgeată

¹⁵ „Nu te vei teme de cea ce înspăimântă noaptea, de săgeata ce ziua zboară.“ — Psalmii 91 : 5.

¹⁶ După ce Satan a fost aruncat din cer, lucrarea lui a fost constrânsă pe pământ. Acesta este un timp de întuneric pe pământ. „Căci întunerecul acopere pământul, (pe factorii cărmuitori) și un nor des pe popoare“, sau pe acei indivizi, din cari constă lumea. Că această stare de întuneric a sosit la timpul venirii Domnului în templul său, este arătat de următoarele cuvinte ale pro-

retului: „Scoală-te, luminează, căci lumina ta a venit, și mărirea lui Iehova s'a răsărit asupra ta.“ Căci iacă, întunerecul acopere pământul, și un nor des pe popoare; dar asupra ta va răsări Iehova, și mărirea lui, să va arăta asupra ta.“ (Isaia 60: 1, 2) „Pentru aceea veseliți-vă, ceruri și cei cari locuți într'insăle! Vai celor ce locuiesc pământul și marea, că s'a pogrât Diavolul-la voi, având mănje mare, pentru știe că are puțin timp.“ — Apoc. 12 : 12.

¹⁷ Nu numai că acesta este un timp de mare întuneric pentru pământ și pentru popoarele de pe el, ce aceasta este și un timp de temere mare. Oamenii să întoră dela Dumnezeu. Aceasta este timpul înfricoșat de mare strămtorare fără sfat și înțelegere. Acei, cari să mărturisesc a fi preoții creștinismului, își dau jos masca lor să vede înaintea oamenilor. Mulți, cari s'au mărturisit a fi în adevărul prezent, s'au întors îndărapt. Diavolul, fiindcă știe, că numai puțin timp are pentru pregătirea luptei Armagedonului, este foarte turbat, și mai ales asupra rămășiței, fiindcă aceasta rămășița stărneste nemișcată în vestirea numelui lui Iehova și a împărăției lui. În aceasta turbare a sa să scoală pentru a pustii rămășița. Dar fiind în lumină, cunoșce organizația Diavolului și uneltirile lui violente. Fiecare care vede mărirea și întinderea acestei organizații, s'ar înfricoșă inima, dacă nu crede în Atot-puternicul, care este scăpare pentru rămășița credințioasă. Către acestea profetul lui Dumnezeu zice: Voi nu trebuie să vă temeți în timpul acesta întunecos de spaimă noaptea, fiindcă pe cel de-înalt l'ați făcut locașul vostru și Atot-puternicia lucrează spre ajutorul vostru. Rămășița merge înainte cu bucurie și împreună i-și rădică glasul pentru vestirea acelu solii, ea Iehova este Dumnezeu, Christos este regé pe tronul său, și că împărăția cerurilor a sosit.

¹⁸ Ici „de săgeata ce zboară ziua.“ Pentru creștin **aceasta** este ziua nouă, fiindcă soarele dreptății a strălucit asupra sa. Lumina zilei noi a lui Dumnezeu strălucește într'una cu lumină crescândă. Și lumea a ajuns în posesiunea luminei mai mari, în toate ramurile științei, afară de Biblie. Din cauză luminei mai mari creștinul și umblă în lumină mai mare; și fiindcă umblă în lumină și vestește solica împărăției, este ținta săgeților vrăjmașului. Săgețile vrăjmașului zboară ziua. Creștinul umblă pe câmp deschis, când vestește vestea îmbucurătoare a împărăției și a măriioci Dumnezeului nostru. Săgeata vrăjmașului imediat l-ar nimici pe un astfel, dacă Atot-puternicul Dumnezeu nu l-ar scuti. Dar fiindcă aparține rămășiței, care și-a făcut pe Dumnezeu locul de scăpare și pe cel Prea-înalt ocrotirea sa, este în siguranță de săgețile vrăjmașului. Creștinul nu are cauză de a să speria; ci fără îndoială cântă cântarea eliberării.

Ciuma ce umblă în întuneric

¹⁹ Vorbind profetul despre celelalte primejdii către aceia, cari sunt în locul de ocrotire continuând zice, că

nu trebuie să se înfricoșeze. De ciuma ce umblă în întuneric; de boala molipsitoare, ce pustiește la amiază. — vers. 6.

²⁰ Ciuma este o epidemie pustiitoare. Întunerecul este antiteză (contrarul) luminei. Conform acestei, afirmațiunea profetului trebuie să însemneze așa ceva, ce să îndeplinește în întuneric, și care pustiește. Am văzut, că „ciuma pustiitoare“ este o astfel de primejdie nimicitoare care să trage dela rapacitate (laconie) și din compunerea altor însușiri de poftiri rele cu orice preț, care nasc păcate înfricoșate. Aci e vorbă de un altfel de epidemie pustiitoare. Oarece însemnează aceasta?

²¹ Aceasta este frica de vrăjmaș sau de organizația lui, care este o primejdie pustiitoare, fiindcă nimiceste credința; iar credința compune esența asigurării creștinului. Că frica este o nevoie pustiitoare, adevăresc următoarele scripturi: „Ascultă, Dumnezeule vocea mea în plângerea mea; de spaima neamicului păzește viața mea!“ (Ps. 64 : 2) „Tremur i-a cuprins acolo, dureri ca pe femei în facere.“ (Ps. 48 : 7) „De spaima năprasnică nu te vei teme, nici de ruina celor nelegiuiți, când îi va năvăli.“ (Proverb 3 : 25) „Când ea un vârtej vă va năvăli frica voastră, când vor veni peste voi lipsa și strămtorare.“ — Proverb 1 : 27.

²² Cel cu teamă de oameni cursă își întinde. (Proverb 29 : 25) Unde este deplină credința și încredere în Domnul, acolo nu este frică. „Iubirea desăvârșită scoate afară frica.“ (1 Ioan 4 : 18) Nu este credința deplină fără iubire. Devotamentul deplin și fără de egoizmi față de Dumnezeu, izvoarește din o deplină credință și încredere în el. Acei, cari și-au făcut pe cel Prea-înalt locul lor, n'au de ce să se teamă. 'Il iubesc pe el, și nu-și privesc prețioasă viața lor, ce cu totul se încredințează îngrijirei sale.

²³ Lumina este antiteza complectă a întunericului. Adevărul este lumina. (Ps. 119 : 105; Proverb 6 : 23; Le hova să îmbracă cu lumina, ca într'un vesmânt. (Psalmii 104 : 2) Deci, cel ce locuiește sub adăpostul celui Prea-înalt, locuiește în lumină. (1 Ioan 1 : 5—7) Preoții bisericilor nominale conform cuvintelor profetului „să elătină de beutura îmbătătoare, să rățăcesc când profetesc și să potienesc când judec.“ (Isaia 28 : 7) Pentru ei planul lui Dumnezeu este ascuns și sigilat. (Isaia-29 : 11) Chiar acesta regulă este și pentru aceia, cari odată deja au fost luminați prin adevăr. Dacă pierd vederea planului lui Dumnezeu, drumul lor va fi întunecos și vor cădea. Dacă creștinul nu este în posesiunea adevărului și nu să hrănește din el, să nimiceste. „Unde visiunea dumnezească lipsește, poporul este desfănat, dar cel ce păzește legea este fericit.“ (Proverb 29 : 18) Dacă nu este vedere, nu este lumină, și lipsește credința; și unde credința să obosește, frica își face locuință. Deducțiunea deci este aceea, că ciuma ce umblă în întuneric, nu este alta decât frica sau temerea care vine asupra creștinului din cauza întunericului.

²⁴ Când Domnul, în 1918, a venit în templul său și a început examinarea și judecata poporului său, a venit mare tulburare peste casa lui Dumnezeu. A surmat marea probă a credinței. Mulți, cari s'au dat pe sine spre aceea, ce socoteau dezvoltarea caracterului, față de ispitele corpului s'au arătat tari. Și au câștigat pretini în organizația Diavolului. Lumina i-a privit ca oameni extra-ordinari. Cu bucurie s'au alipit și au stat lângă învățătura credinței dată sfinților o sigură dată. Inșă când Domnul a venit în templul său, și a venit timpul de mare strămtorare peste lume și peste cei din lume, situația s'a schimbat. Atunci a sta și a mărturisi despre numele Domnului Dumnezeu n'a fost lucrul ușor, și a cerut mare credință și îndrăzneală, parcă acesta a venit din cauza umblării nepotrivite a creștinătății. Pe unii i-a cuprins frica. Pe cum a crescut întunericul, le-a crescut și temerea. Frica de Satan și de organizația lui ce pândeste în întuneric a celor cu credință puțină a devenit o primejdie sau ciumă. Aceea frică, care peste astfel de creștini a venit cu ocaziunea marei strămtorări din 1918, a fost ciuma ce umblă în întuneric, care le-a pustiit credința.

²⁵ Pe cei ce să tem, dușmanul îi descurăjează, deja înainte de a să începe batalia propriu zisă. Când Ghedeon a mers la răzbel, din oastea lui a ales la o parte pe toți fricoșii și i-a trimis îndărăpt. (Judec. 7 : 3—6.) Ilie s'a temut de Iezabela și de asociații săi politicieni, și renunțându-și viața, s'a refugiat în pustiu. Frica totdeauna este rău. Numai aceia, cari își pun încrederea în Domnul, sunt în siguranță. Frica de om sau de organizații făcute de oameni, alungă adăpostul și siguranța. „Cel cu teamă de oameni cursă își întinde; dar cel ce să încrede în Domnul va fi scăpat“, (Proverb 29 : 25) Pe pământ este întuneric și ceață deasă peste oameni, și frica ia cuprins pe toți. (Isaia 24 : 17, 18) De sub aceasta regulă numai aceia creștini fac excepție, cari locuiesc sub ocrotirea celui Prea-înalt. Acestora Domnul le zice: „Nu te teme; căci eu cu tine sunt, nu te înspăimânta, căci eu sunt Dumnezeul tău, eu te voi întări și te voi ajuta, te voi scuti cu dreapta mea cea învingătoare . . . Căci eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt cel ce țin dreapta ta, zicând către tine: Nu te teme, eu te voi ajuta.“ — Isaia 41 : 10, 13.

²⁶ Referitor la acest punct Scriptura zice, că clasa mulțimei celei mari e compusă din unii de aceia, cari sed în întuneric și în umbra moartei, încătușați în apăsare și fier; pentru că să împotriveseră cuvintelor lui Dumnezeu, și sfatul celui Prea-înalt îl nesocotiseră. (Psalmii 107 : 10, 11) Sunt în spaimă și în primejdie de moarte din cauza ciumei ce umblă în întuneric. Dumnezeu prin mila sa ascultă strigarea celor sinceri și îi scoate din umbra moartei.

²⁷ Timpul de întuneric pe pământ va ține până la marele conflict al Armagedonului. Pe cum vine acest timp, pe cum profetul zice: „Toate fețele pâlăse (după trad.

eng.: să încrețesc) (Ioel 2:16; Naum 2:10) Scriptură ne întinde dovezi îndestulătoare despre aceea, că încă un mai mare timp de întuneric și strămtorare să apropie. — Isaia 24:18—21.

¹⁸ Sfinții să-și aducă aminte, că lucrul lui Ilie s'a sfârșit. Elisie nu s'a temut. Neamicul a venit, cu mare putere asupra sa în timpul nopții. Când a fost în Dotam, neamicul l-a încunjurat în timpul nopții cu cai, cară și cu mare oaste de oameni. Numai un singur om a fost cu Elisei, care însă s'a temut foarte de neamic. Elisei s'a încrezut în Dumnezeu și nimic nu s'a temut de aceea, că omul poate să-l vatem. Apoi la cererea lui Elisei s'a deschis ochii servului său, care a văzut, că Dumnezeu pe Elisei l-a încunjurat cu o mare oaste de îngeri. Aceasta vedenie a servit spre asigurarea lui Elisei, ca să știe că puterea atot-puternică lucrează spre ajutorul lui. Acei, cari sunt sub ocrotirea celui Prea-înalt, trebuie să isprăvească și isprăvesc lucrarea lui Elisie. Ei nu să tem de neamicul. Să tem numai de Domnul și numai în el să încred. „Ingerul lui Iehova tăbărește în jurul celor ce să tem de dânsul, și îi mântue.“ — Ps. 34:7.

¹⁹ Ei și-au făcut pe Iehova scăparea lor și pe cel Prea-înalt locuința lor. Pentru aceea le zice Domnul: „Nu trebuie să vă temeți de ciurma ce să furișă prin întuneric!“ Sau cu altă expresie: „Fiindcă credința și încrederea voastră este în Atotputernicul Dumnezeu, n'aveți nici o cauză, ca să vă temeți de aceea, ce alții să tem.“ Aceasta văd pe Satana și organizația lui în toată răciunea ei, și cuprind bine apucăturile ei și toate false. Ei știu, că acum trebuie să mărturisească despre aceea, că Iehova este Dumnezeu, ce nu să tem a face, fiindcă locuiesc sub umbra celui Atot-puternic.

²⁰ Boala molipsitoare, ce pustiește la amiază. În acel timp, când ocrotirea celui Prea-înalt devine apropiabilă pentru cei supuși după cuvintele profetului să va rădica o „boală molipsitoare, care pustiește în amiază.“

²¹ Deschiderea templului cere să aducă mai mare lumină pentru sfinții ce sunt pe pământ, fiindcă din templul au eșit fulgere spre o mai mare luminare a minții, celor ce umblau în lumină. Imediat după aceasta a urmat un timp, pentru unii de o mai mare lumină pe când pentru alții de mai mare întuneric. Dela venirea Domnului în templul său și dela începutul lucrării preumbrită prin Elisei poporul lui Dumnezeu, adică aceia, cari în adevăr s'au consacrat pe sine Lui, să bucură de o mai mare lumină a spiritului sfânt. Cărarea acestora a devenit tot mai luminată.

²² Amiazi însemnează un timp de lumină foarte crescut. Aceasta expresie folosită în articolul nostru în adevăr însemnează aceea stare, în care Domnul a făcut să ajungă clasa templului. Numeroase părți ale planului lui Dumnezeu au devenit atât de luminoase, că încă și aceia, cari nu sunt consacrați, mult pot să înțeleagă din el. Aceasta lumină dezvoltată de amiază — așa să vede

că profetul lui Dumnezeu — o aplică acolora, cari puteau să rămână, dacă s'ar fi supus cu bucurie luminei crescute, care a venit clasei unsă. Din cuvintele profetului să arată, că o clasă câștigă mult prin lumină, pe când alții suferă din cauza ei. Despre așa ceva vorbește, ce „pustiește în amiază.“ Cuvântul „pustiește“, care aci să folosește, de origine însemnează aroganță îngâmfare, care să manifestează prin purtarea desprețuitoare și de superioritate față de alții. Aceasta însemnează trufie înfumurare sau laudă de sine înaintea altora. Apostolul Pavel amintește despre aceasta în legătură cu aceeași zi. — 1 Corint. 4:4—7.

²³ Acuma să ne întoarcem la acel fapt, pe care bine-l cunosc mulți. Următor anului 1918, când Domnul a venit în templul său, lumina planului Dumnezeesc a crescut tot mai mult. Unii cari au fost în adevăr din încredere în sine și din mândrie au lepădat lumina crescută, numai pentru aceea, pentru că aceasta n'a venit prin ei sau dela încredințării lor. S'au scandalisat și au stat contra luminei adevărului, și s'au retras, de a se acomoda luminei. Au neglijat, ca să se umilească sub mână cea tare alui Dumnezeu — prin aceea, ca să facă acel lucru, care l'a încredințat poporului său. (1 Petru 5:6) Cu mândrie și îngâmfare arogantă au mărturisit lăpădare față de lumina adevărului crescută și pe frații lor, cari s'au silit a umbla în lumină și a vesti adevărul, i-au desprețuit. Rezultatul a fost acela, că s'au rupt și degrabă s'au întors în contra Domnului și adevărul său, și s'au unit cu lumea, care este organizată diavolului. Acesta și au aflat plăcerea în aceea, ca să trateze într'un mod sumeți și desprețuitor cu alții, cari s'au silit a servi Domnului. E natural că Domnul înainte a știut aceasta și a și spus înainte.

²⁴ Cuvântul folosit de profet „boală molipsitoare“ de „ine însemnează, mergere spre străcăciune, răsturnare, pustiere. Unii, cari s'au crezut în conducători sau în ei însuși, prin aceasta au devenit încrezuți și orbiti față de lumina adevărului. (Colos. 2:18) Urmând drumul lor egoist au neglijat a gândi, că capul bisericii este Isus Christos, a cărui cap iarăși este Atot-puternicul Dumnezeu, și că Domnul pe însuși drumul său, găsit de bun își face lucrul. Au devenit încrezuți, nesupuși și îngâmfati, și Satan i-a întors dela lumina cea mare. Umblarea lor fărădelege le-a cauzat pierdere și nimicirea credinței și a speranței lor. (Iuda 12) Câțiva dintre aceștea, despre care unii bine știu, au devenit bolnavi de minte și nebuni, și încă chiar în acel timp, când Domnul a făcut ca lumina sa, să strălucască ca soarele la amiază asupra acolora, cari au fost supuși față de el. Regulele date în știre Israilului trupesc sunt valabile și pentru Israilul spiritual, fiindcă acela a fost umbră acestuia, și fiindcă regulele lui Dumnezeu hotărâte sunt neschimbate. „Bate-teva pe tine Iehova cu besmeticie, cu orbire și cu turburare de spirit; și vei umbla pipăind în amiază, cum pipăie orbul în întuneric; și în căile tale norocire nu vei avea;

„Vei fi numai apăsător și prădat în toate zilele tale, și nu va fi cine să te ajute.” — 5 Moise 28 : 28, 29.

³⁸ Lumina adevărului strălucește ca soarele la amiază, chiar pe cum și profetul a prezis. (Isaia 80 : 26) Aceea boală, care pe unii i-a adus în străcăciune, pândes-te și să furișe în calea a întreg poporul Domnului. Atunci dar cine este în siguranță, și este undeva loc sigur? Răspunsul profetului: „Cel ce locuiește sub ocrotirea celui Preainalt, și șede sub umbra celui Atotputernic, este în siguranță. Nu trebuie să se teamă. Aceștea nu au planurile lor proprii și egoiste. Nu doresc a ști altceva afară de voia Domnului. Să supun cu bucurie rânduelilor Domnului, și totdeauna își află plăcerea în a mări numele său. Las să învețe cei unși, cari sunt sub mantia dreptății și pentru aceea în locul de ocrotire, aceea lecție importantă, că numai aceia, cari să supun cu bucurie poruncilor Domnului, pot să rămână sub umbra celui Atotputernic, și dacă locuiesc acolo nu mai au nici o temere.

Mulți vor cădea

„Mai departe profetul lui Dumnezeu zice celor ce locuiesc sub ocrotirea celui Preainalt: „Căde-va o mie de a lăturea ta, și zecă mii de a dreapta ta; dar nu se va apropia de tine. Numai vei privi cu ochii tăi și vei vedea răsplătirea celor alegeți.” — Ps. 91 : 7, 8.

„E învederat, că profetul vorbește despre unii de **acea cafi** sunt în Christos sau mărturisesc, că aparțin lui Christos. Desigur că aceștea creștini au înaintat împreună în timpul secerisului până atunci, până când n'a venit timpul de mare încrecare. Grăind în mod simbolic, aceia cari s'au mărturisit pe sine creștini, au fost de a dreapta acelor creștini cari au luptat lupta cea bună a credinței. În așa formă într'adevăr putem zice, că au fost de a dreapta, pe când alții iarăși în apropiere a lăturei, sau între luptătorii credinței, lângă ei. Celor credincioși profetului lui Dumnezeu le zice: „Căde-vor o mie de a lăturea ta.” E natural că aceasta n'a putut să se întâmple până la timpul de judecată, care să începe dela casa lui Dumnezeu. — 1 Petru 4 : 17.

„Domnul a venit la templul său pentru judecată. Profetul lui Dumnezeu zice, că Domnul îndată va veni la templul său. (Adece-ntr' toate altele lucruri ale sale acesta este primul.) Continuând profetul zice, că atunci când Domnul va veni în templul său, va fi timpul probelor infocate; că atunci Domnul va curăți adevărul său și pe aceia, cari să mărturisesc a fi reprezentanții săi; că adevărul va străluci cu o mai mare lumină; și că cei aprobați vor aduce Domnului jertfă în dreptate. (Mal. 3 : 1—3) Și în adevăr, dela 1918 Domnul a făcut curat adevărul în templul său prin aceea, că l'a făcut să fie văzut mai curat. Vederea mai clară a adevărului nimănui nu face merit și nimenea nu poate cu drept să pretindă onoare pentru așa ceva. Adevărul este adevărul și **Isus Christos**, marele executor, lucrează la

curățirea lui. El curățește pe clasa unșă, ca să se arete-ți în adevăr aprobați, și că pentru aceasta, să poată pune o mărturie credincioasă despre numele și planul lui Dumnezeu.

³⁹ Aceștea au înaintat împreună până la începutul timpului de judecată, când apoi s'a început lucrul de curățire. Când Domnul a venit în templul său, pe unii i-a găsit ca economi credincioși a intereselor împărăției; și după ce s'au dovedit credincioși la darea de socoteală, i-a chemat să intre în bucuria lui. (Matei 25 : 23) Iar alții chiar atunci s'au scandalizat și s'au retras de a lua parte la lucrul împărăției. Aceștea au căzut. Nui important, că oare de fapt o mie au căzut, sau că acest număr însemnează numărul colectiv a celor căzuți. Faptele bine cunoscute arată, că dela 1918 au căzut foarte mulți de aceia, cari mai'nainte au înaintat împreună cu aceia frați ai lor, cari din mila Domnului vestesc încă cu însuflețire pe Rege și împărăția.

⁴⁰ Până la 1918 creștinătatea nominală a afirmat despre sine, că este pe partea Domnului. Conform acestei afirmațiuni locul propriu zis a acestui popor drept și credincios a Domnului ar fi fost de a dreapta. Nu peste mult după 1918 s'a întâmplat aceea, că creștinătatea unită, pe cum să numesc pe sine, a căzut cu totul dela Domnul și dela împărăția lui și în mod deschis a dat mâna cu organizația Diavolului. În aceste lucruri să vede corespunzând punctuos afirmațiunea profetului: „Căde-vor o mie de a dreapta ta.” Acest număr însemnează completă a (sistemului) confesional. Nu putem să știm, câți în aceste sisteme și organizațiuni au încheiat în adevăr legământ cu Domnul. Cu toată siguranța confesiunile au căzut pentru etern din harul Domnului, fiindcă au lepădat pe Domnul și împărăția lui.

Pedecapsa celor răi

⁴¹ Din Scripturi să vede arătându-se clar, că cei răi nu sunt alții, decât cei fărădelege; sau aceia cari au încheiat legământ cu Domnul și în oarecare măsură au fost luminați și totuș după aceea s'au retras de a umbla în aceea lumină, pe care o au primit dela Domnul. Sau aceia cari văzând lumina, să întorc cu răutate contra unșilor Domnului. Lucifer a văzut lumina și din cauza dorinței egoistă de mărire în mod conștiincios s'a întors dela ea. Așa a devenit el cel rău. Pentru aceea cei răi amintiți în aceasta profecție trebuie să fie aceia, cari deși în oarecare măsură au cunoscut pe Domnul, totuș în mod conștiincios s'au întors în contra lui, și cari umblă pe o cale contra cu el și cu adevărul lui. Chiar la aceasta primejdie atras apostolul atențiunea bisericii. (2 Petru 3 : 17) Aceia cari să întorc dela cuvântul Domnului și urăse sfatul lui, sunt numiți răi. — Ps. 50 : 16—20.

⁴² După declarația Scripturii, când Domnul a venit în templul său, mai întâi examenează pe cei drepti și după aceea face judecata asupra celor răi. „Domnul în sfântul său templu, Domnului al cărui tron este în cer, ochii

„...pe pleoapele sale ocară pe fiii oamenilor. Domnul
pe cel drept, iar pe cel nelegiuit și pe cel ce iu-
beste silnicie, urește sufletul său. El va face să plouă
peste cei nelegiuiți; fulgere, foc și pucioasă; vânt arzător
va fi partea paharului lor. Căci drept este Iehova, drept
tate; iubeste el, dreptii văd fața lui.” — Ps. 11 : 5-8.

Siguranță

„Dumnezeu prin profetul său zice credincioșilor, că
pe când alții să întorc, voi, cari sunteți sub ocrotirea celui
Preainalt, sunteți în siguranță. „Numai voi privi cu ochii
tăi și vei vedea răsplătirea celor nelegiuiți!” — versul 8.

„Prin ochiu să face vederea. Credincioșii văd jude-
cările Domnului și să bucură de ele, fiindcă sunt drepte.
Judecata și pedeapsa celor răi nu este lucrul lor. Aceasta
este lucrul lui Dumnezeu, pe care-l duce la îndeplinire
prin marele său arhiepiscop. Apostolul Pavel scrie: „Dom-
nul va judeca pe poporul său. Grozav lucru este a cădea
în mâinile Dumnezeului celui viu.” (Evrei 10 : 30, 31)
Aceasta o zice apostolul despre aceia, cari tăgădușe pe
Domnul și sângele răscumpărător și cari leapădă lumina
voastră din adevăr și prin spiritul sfânt. Aceasta sunt
aceia, cari se întorc dela Domnul. Calea lor este calea
celor răi.

„Acea, cari sunt sub ocrotirea celui Preainalt, pot
să vadă și înțeleg acest lucru, dar altceva nu dispun.
Siguranța lor este tare, fiindcă au făcut pe Iehova scă-
parea lor și pe cel Preainalt locuința lor. Și pânăcând
sunt în viață, sunt în siguranță, sunt cu totul neatinși.
Acea, cari neîncetat să țin la umbra celui Atotputernic
și sub ocrotirea celui Preainalt, neîncetat suflă trâmbita
măriei lui. Nu se poate îndeajuns accentua însemnătatea
serviciului cu credincioșie și plin de bucurie față de Dom-
nul. Fiecare, care locuiește sub ocrotirea celui Preainalt,
este clasa templului și „în templul său toți vorbese des-
pre mărire lui.” — Ps. 29 : 9 (trad. engl.)

Întrebări pentru studiile bereane.

„În a cui interes conlucrează Iehova în ducerea la înde-
plinire scopurilor sale? Ce a fost și ce este și acum cea
mai importantă întrebare între oameni? Explică modul
în care lucrării pământești a lui Satan! Cum a influ-

ențat această acuzitate pe oamenii în general, și mai
ales pe creștinătatea? Ce este asigurarea rânduită de
Dumnezeu pentru preștinți? 1-3.

Ce sunt acele însărcinări și datorinți, pe care Domnul
le-a încredințat acelor pe cari i-a găsit credincioși la
timpul venirii sale în templul său. Sub ce condițiuni
să asigure acestora ocrotirea Dumnezească? 4-5.

Spre a cui încurajare s'a scris versul 4 a acestui
psalm? Pentru ce? Cine sunt făcători de rele? Cum pot
fi înarmați următorii sinceri a lui Christos în contra
atcurilor vrăjmașului adevărului? 6-10.

Ce fel de arme au folosit cei din vechime spre apar-
area organelor de viață mai nobile; și ce închipuește
aceasta, când Scriptura amintește aceasta la descrierea
armăturii creștinului? Ce sunt acele semne ce nu se pot
cunoaște greșit, pe care le caracterizează în prezent
creștinul credincios? 11-14.

Descrie acele stări, cari acum stăpânesc între oamene
în general! Între aceste stări care este partea acelor
cari alcătușesc rămășița poporului lui Dumnezeu pe pă-
mânt, și ce fel de ținută arată? Cum pătrunde asupra
creștinului adevărat vederea turbării vrăjmașului? 15-18.

Definește însemnătatea „ciumei” amintită în psalmul
91! Pe cine atacă aceasta groază, și pentru ce? 19-24.

Citează câteva exemple scripturale spre aceea, că
între aceia, cărora Domnul le-a dat ocaziune spre aceea,
ca să-și pună încrederea în el, să manifestează temeră.
S'a îngrijit Domnul de ceva pentru unii de acestea?
25, 26.

Pânăcând va ținea întunericul pe pământ? Pentru
ce o lăsat Dumnezeu să se scrie experiențele lui Elisei?
Explică pe scurt, ce să înțelege prin „lucrarea lui Elisei”;
mai departe, când și cum trebuie făcute aceasți lucrări?
27-29.

Explică „boala molipsitoare, ce pustiește în amiază.”
Că cine cunoșcă această primejdie pot să se apără în cont-
ra ei, și în ce chip? 30-35.

Cui și despre cine vorbește versul 7 și 8 a acestui
psalm? Acui este meritul pentru înțelegerea mai clară
a adevărului, de care să bucură acum, aceia cari respec-
tează pe Domnul? Și pentru ce sunt acestea într'o atât
de avanta? 1? Cine și câți „au căzut”, și pentru ce?
36-40.

Cine este „cel rău” și cine sunt „cei răi”? Ce va face
Domnul cu cei dreți și cu cei răi, când vine în templul
său? 41, 42.

Acui lucru este de a judeca și pedepsi pe cei răi?
Ce este partea și privilegiul acelor, cari vor fi judecați
vrednici pentru grațioasă moștenirea a Domnului?
43-45.

W. T. 15 August 1927.

Afară de poartă

Vai ce departe e de bolțile din Rai
Pământul' acest' acuma blăstămat

De Domnul, un deșert înorat,
Și acoperit în lung și în lat cu spini și scai.
Acea vinovații cei dintâi cumintiți acum stăteau,
Și îndurerati, cu picioarele 'nsângerate,
Plângându-și inocența de-altădată
Cu jalnic ochi spre Eden și priviau...

N'or mai vedea de-acum a raiului grădini
Ce stăpâneau înainte de păcat;
Că soarta lor e plâns și mancă în suspin,
Din fața-i sfântă Domnul i-a lungat,
Pân'ce din pulberea de-aici și-a vieții spini
Nu-i scapă Fiul binecuvântat.

Protecție și siguranță

„Căci el va porunci îngerilor săi să te păzască în toate căile tale.“ — Ps. 91 : 11.

(Continuare)

DUMNEZEU își va justifica numele său. Aceasta o va face prin o astfel de manifestare a puterii sale, ca toți să poată ști, că el este Atotputernic. În trecut în anumite timpuri prin aceea și-a câștigat nume, că peste organizația lui Satan, și peste poporul de sub aceasta organizație a lăsat strămtorare. Scriptura învață clar, că nu peste mult își va câștiga nume în așa timp de strămtorare mare, cum nici odată n'a fost și nici nu va mai fi. (Matei 24 : 21, 22) El vrea în mod potrivit, să tragă atențiunea lumii despre aceasta, atât stăpânilor cât și a poporului.

² El poruncește clasei sale unsă, că acum să mărturisească despre dumnezeirea lui și despre aceea, ca numele lui trebuie să fie înălțat. (Isaia 43 : 10, 12) Prin punerea acestei mărturii, clasa servului credincios atâta asupra sa turbare diavolului. Fără de protejarea Atotputernicului, clasa servului ar fi pustiită la moment. Începând dela rusalii, conform scripturilor, fără îndoială, clasa servului a ajuns la cele mai critice întorsături. Să vede sigur, că cel Preainalt vrea să le întindă conștiința despre protecția rânduită dela Iehova ca să poată fi în adevăr îndrăzneți. Ca membrii clasei servului să poată fi tari în credință, trebuie să știe despre grațioasele purtări de grijă dumnezeiești referitoare la ei. Cuvântul lui, pe care-l descopere la timpul său pot să arată servului, că protecția dumnezească rânduită spre ajutorul lui este deplină și siguranță desăvârșită.

³ Numai clasa unsă a servului este aceea, căreia s'a dat deplină asigurare de protecție și siguranță, însă nu acelora, care numai poartă numele lui *Christos*. Acelora, care au fost credincioși într'u puțică au ajuns sub mantia dreptății, și care au intrat în bucuria Domnului, Iehova le zice: „Iacă servul meu, pe care-l sprijin; alesul meu, într'u care bine-voește sufletul meu, pus-am spiritul meu peste dânsul, va răspândi dreptul între națiuni... Eu Iehova chematu-team spre mântuire, și voiți sprijini mâna ta, voiți păstra, și te voiți face legământ poporului, lumină națiunilor.“ (Isaia. 42 : 1, 6) Înainte de ultima nimicire a organizației lui Satan trebuie dată mărturie prinșonierilor și celor ce șed în întuneric. În acest lucrare Iehova asigură pe sârvul său despre o deplină ocrotire. Ce privilegiu binecuvântat este acesta pentru Sion!

⁴ Acum însă să continuăm cercetarea psalmului 91! „Căci pe Iehova, adăpostul meu, pe cel Preainalt făcutu-lai locășul tău, de aceea nici un rău nu ți se va întâmpla nici o plagă nu se va apropia de cortul tău.“ — Ps. 91 : 9, 10.

⁵ Membrii clasei servului de pe pământ sunt încunju-rați de vrăjmașul din toate părțile. Cel rău mobilizează toate părțile organizației sale spre aceea, ca să născă-

cească toate căile și mijlocele spre nimicirea a acestuia serv a lui Dumnezeu. Însă acestea, fiindcă văd voința lui Iehova referitor la ei, cu încredere pot să țină soco-teală de ea, ca locul lor de scăpare. Locuința lor este sub ocrotirea celui Preainalt. Mâna celui Atotputernic veghiază asupra lor ca o pavază, din care cauză nici o plagă sau boală pustiitoare nu poate să intre în locui-nța lor. — Însă nimenea să nu uite trebuința de ocro-tui sub aceasta ocrotire a celui Preainalt și că aceasta nu însemnează numai nașterea dela spirit, ce că un om, care locuiește acolo, a căpătat haina mântuirii, este sub mantia dreptății, poartă vesmântul de nuntă și a pășit în bucuria Domnului. Oare ce mijloace va folosi Domnul pentru protejarea unșilor săi?

Îngerii săi

⁶ „Căci el va porunci îngerilor săi să te păzască în toate căile tale.“ — versul 11.

⁷ Expresia folosită în acest text „va ordina despre tine“ însemnează denumirea sau desemnarea cuiva sau pentru altul cineva și în interesul altuia să lucreze sau să primească obligațiuni, sau însemnează, că cineva este încredințat cu purtarea de grijă, sau paza și suprave-ghere altor fapte sau lucruri. (Gen. 24 : 10; Zaha. 1 : 7) În legatura cu textul e clar, că unele instrumente ale lui Dumnezeu sunt încredințate cu purtare de grijă, acelor de sub ocrotirea sa. Oare ce însemnează această expresie: „Va da ordina despre tine îngerilor săi.“? Intre îngerii, cari, au fost încredințați cu pază ca îngerii, vor fi și fiin-țe umane?

⁸ E adevărat, că cuvântul „inger“ însemnează ves-titor (sol) și uneori să poate acomoda potrivit la astfel de ființe umane, care sunt trimise ca vestitori. Însă cu-vântul inger însemnează mai mult decât atât. Acesta însemnează pe așa cineva, care ca ministru împuțat, cit sau mare sol denumit în numele aceluia, care-l în-credințat cu aceea ca să lucreze în armonie cu marea lui. Ce fel de adăpost sau scut poate să întindă un sol uman la unul de aceea, care din partea lui Satan sau organizației săi este în primejdie? Ce fel de scut poate să întindă serviciul de sol a unei ființe umane față de atacurile vrăjmașului? Adevărul cuvântului lui Dumnezeu vestit prin oameni este acela, care servește spre a face atenți și a întări credința fiilor lui Dumnezeu. Însă afară de aceasta, nici o lucrare omenească nu este în stare a scuti pe alții de vicleniile diavolului. Membrii bisericii pot să se ajute unii pe alții spre înțelegere: ade-vărului cuvântului lui Dumnezeu, și adevărul Domnului este scutul și pavăza lor. Din text să vede, că Dumne-zeu pe unele fapte ale sale, care dispun de mare putere,

credințat cu paza poporului său și aceea pentru credințare sfântă că pot să păzească pe cei care sunt activi în a mărturisi despre numele Domnului.

10. Cuvintele lui Isus ne întind ajutorul spre a putea cunoaște, că cine sunt acei îngeri, despre cari vorbește în textele mai sus. Când a vorbit învățăcelilor săi despre aceia cari vor fi miștii lui Dumnezeu sau fiii lui, a zis: „Feriți-vă să nu defăimați nici măcar pe unul din acești micuți, căci vă spun că îngerii lor în ceruri văd pururea fața Tatălui meu care este în ceruri.“ (Mat. 18 : 10) Deci aceea trebuie să fie adevărat, că trimișii lui Dumnezeu sau angii lui mari îi trimete spre executarea lucrului său și că acestea soli, totdeauna când au lipsă de instrucție, sau pentru prezentare Dumnezeu îi cheamă la sine și ei se întorc la el. Biblia înșiră cazuri despre aceea, că a trimis pe îngerii săi pe pământ.

11. Când Zacharia își făcea serviciul preotesc în templul și a arătat un inger, care a zis lui Zacharia: „Eu sunt Gavriel care stau înaintea lui Dumnezeu, și sunt trimis să-ți vorbesc, și să-ți aduc aceasta veste bună.“ Luce 1 : 19.

12. Biblia arată, că pentru apărarea sau ocrotirea altora Dumnezeu a pus puterea în mână îngerilor sfinți. Când Petru a tăiat cu sabia asupra membrului cetei, celor ce voiau să prindă pe Isus, Domnul a zis lui Petru: „Crezi că n'as putea să rog pe Tatăl meu, care m'ar pune îndată la îndemână mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?“ (Mat. 26 : 53) Aceste legiuni de îngeri fără număr au stat gata spre aceea, că îndată ce vor căpăta poruncă, să întindă lui Isus scut și apărare.

13. Când a izbucnit războiul în cer între Christos și diavolul, îngerii sfinți s'au luptat de partea Domnului. (Apoc. 12 : 7) Evident acestea au fost aceia îngeri, pe care Iehova i-a rânduit pentru ducerea la îndeplinire a scopurilor sale referitor la Christos.

14. Când vrăjmașul cu mare putere a vrut să prindă pe profetul Elisei, Dumnezeu a rânduit pentru apărarea lui Elisei o mare ceată de cară de foc, care n'a fost altceva decât spirite trimisă spre serviciul lui. (2. Regi 6 : 17; Ps. 104 : 4) În tot cazul Dumnezeu prin acest ideal a preumbrat ceva în legătură cu biserica. Clasa servului îndeplinește acum munca preumbrată prin profetul Elisei. Acestea respectază și iubesc pe Dumnezeu. Acestea păzesc de a călca legea sau de a umbla pe cale contrară cu ordinele sale. Acestea respectază și adoră pe Domnul. Plecerea lor este, ca să facă voința lui. Despre acestea și în legătură cu acestea profetul a scris: „Ingerul lui Iehova tăbărește în jurul celor ce să tem de el, și-i scapă din primejdie. Gustați și vedeți că deplin este Domnul! Ferice de omul care să încrede în el. Temeți-vă de Domnul, voi sfinții săi, căci de nimic nu-luc lipsă cei ce să tem de el!“ — Ps. 34 : 7—9.

15. Pentru aceea să vede la loc și cu drept aceea deducțiune, că marele Iehova a incredințat cu un lucru

pe clasa servului, pe când paza și scutire a lor de atacurile vrăjmașului a incredințat-o îngerilor săi. Ingerii au o chemare sau incredințare sfântă în legătură cu clasa servului. Membrii clasei servului cari locuiesc sub ocrotirea celui Preaînalt, ca martorii săi pot așa continua săvârșirea sfintei lor misiuni cu aceea încredere, că puternicii săi îngeri cerești, totdeauna să apropie înaintea feței lui Dumnezeu, în tot timpul stau de pază, ca să scutească sau să apere pe cei cari rămân credincioși față de Iehova. Dumnezeu voește, ca în timpul prezent să pună mărturie despre numele său. Clasei servului său a dat marele privilegiu de a pune mărturie, cărora însă zice: „Am ordonat îngerilor mei, ca în toate căile tale să te păzească.“

16. În acest chip ce mare greșeală este aceea deducțiune, că îngerii amintiți în acest text nu sunt alții, decât bătrânii sau conducătorii comunităților frățesti. Un număr oareșcare de oameni care sunt în funcție de bătrâni, spre propria lor rușinea și pagubă, și-au însușit aceea competență și putere, ca să păzească frațietate. Dar în loc de pază sau scutire i-au condus pe drumul rău. Din cauza încrederei în sine și a nelegiurii nu numai neglijează aceea, ca să ee parte în punerea mărturiei despre numele lui Iehova în modul hotărât de el, ce să înalță pe ei însuși înaintea fraților și îi conduc pe drumul întunericii. Să-și însemneze bine în tot locul clasa servului, că Iehova promite scut și siguranță tuturor celor ce să încred în el, cari s'au ales pe cel Preaînalt locul lor de scânare și loca în numele lui. Să nu să răgăse așa sus sofisteriile (raționamente false) a oamenilor sau conducătorilor, cari pe speșele și în pagubă fraților voesc a se înalța. Nu vă încredeți în oameni, ci numai în Domnul și poruncile lui să le urmați! (Psalmi 118 : 8, 9) Dacă posedați aceea mărturie a spiritului sfânt, că sunteți ai Domnului, că ați primit haina mântuirii, și sunteți sub mantia dreptății, atuncia rămâneți la aceea, și în împlinirea cu credincioșie a celui servului, pe care Domnul l-a incredințat vouă ca însărcinare să-l împliniți, îmbrăcați vesmântul de nuntă, și nu vă lăsați a fi trași de unii de aceea, cari dețin slujba de bătrâni și cari vreau înălțarea lor și a vă conduce în rătăcire.

O piatră

17. Acelora, cari locuiesc sub ocrotirea celui Preaînalt, sună făgăduința, că îngerii îi vor păzi pe ei de a cădea sau a se poticni de o piatră. „Și ei te vor duce de mâni, ca nu cumva să-ți lovești piciorul de vreo piatră.“ — vers 12.

18. La timpul îspitirii lui Isus Satan a citat și a aplicat în mod fals acesta scriptură. Satan atunci l-a invitat pe Isus, ca prin o aruncare jos de pe turnul templului să dovedească, că este fiul lui Dumnezeu. Atunci el i-a zis în mod batjocorător: „Ordin va da despre tine îngerilor săi, și ei te vor purta pe mâni, ca nu cumva

... (trad. engl. canava) ... lovești piciorul în piatră. (Mat. 23: trad. Geg.) Satan prin intercalarea cuvântului „cândva” a citat în mod fals această scriptură, și în mod fals a vrut s'o aplice lui Isus, pecătând aceeași odată, și aici odată nu s'a referat la el. Atunci Isus a învățat planul lui Iehova patruzeci de zile în pustiu. Luminat prin spiritul sfânt, cu mintea lui desăvârșită și cu cunoștința texturilor scripturii bazată, trebuie că și-a amintit profetia scrisă în Isaia 28 : 16. El a fost în stare, ca să înțeleagă planul lui Dumnezeu, ceea ce e sigur că a și înțeles. Deci deducem aceea, că Isus a înțeles în-sămănătatea profetiei referitoare la piatră, care așa zice: Iacă, pun în Sion o piatră de fond, o piatră cercată, o piatră unghiulară prețioasă, o temelie sigură; cel ce crede nu să va grăbi.“ — Isaia 28 : 16 (trad. engl.)

¹³ Scripturile referitor la acest punct arată hotărât, că piatra nu este altceva, decât regele uns a lui Dumnezeu. Atunci, când Satan a ispitit pe Isus, e drept că a fost uns spre împărăție, dar în înțelesul profetiei nu era încă piatră unsă. Va să zică, trebuie să cugetăm, că profetia o spune pe piatră piatră încercată. Incercarea acestei pietre a ținut de la ungerea în Iordan până la acel timp, când Isus s'a prezentat ca regele lui Israel. Isus a fost supus la o parte a încercării așteptată pe baza profetiei, chiar la ispitirea lui Satan. Isus în această încercare a secerat învingere. După acesta diavolul l-a părăsit pe un timp. (Luca 4 : 13) Desigur nu peste mult Satan a recurs la altele planuri viclene, ca să-l răpească pe Isus. Dacă toate aceste planuri au eșuat, totuși au compus acele părți a încercării, prin care piatra a trebuit să treacă.

¹⁴ La timpul potrivit, el s'a prezentat jidovilor ca rege, după ce elementul preotesc a dobândit deplină ocaziune, ca să cunoască, că Isus a fost Mesia cel făgăduit. Acest rit (ceremonie) s'a făcut atunci, când Isus a intrat calare în Ierusalim și s'a oferit pe sine ca regele lor. (Matei 21 : 1—10) Aceasta a fost împlinirea mică a profetiei lui Isaia, care s'a supus în legătură cu punerea pietrei încercate în Sion. Scriptura citată atunci de Satan în mod fals nu s'a aplicat la Isus din două motive deosebite: 1.) fiindcă mai mult de trei ani și jumătate după ispitirea a fost termenul pentru așezarea pietrei, și nimeni n'a putut să se poticnească în ea, până când n'a fost așezată; 2.) fiindcă Isus, ca regele uns, el însuși a fost piatra, și el n'a putut să cadă peste el însuși nici n'a putut să-și lovească piciorul în el însuși. Diavolul în mod egoist aceea a crezut, că va face pe Isus să primească această scriptură aplicată în mod greșit, și prinzându-l în cursă, va putea să-l nimicească. Însă aceasta nu i-a reușit diavolului.

²⁰ În 1914, cu împlinirea timpului gingilor pentru Isus a sosit acel timp potrivit, ca să-și înceapă acțiunea în contra lui Satan și să-l arunce afară din cer. Atunci s'a împlinit timpul de așteptare prezis de profet, și a luat începutul împlinirea cuvintelor lui următoare:

„Iosugul puterii tale împuțernice spre încercare trimete Iehova din Sion (din organizațiunea lui Dumnezeu), zicând: Domnește în mijlocul neamurilor!“ (Ps. 110 : 1, 2) La aceasta a urmat războiul în cer și pe pământ între Isus și îngerii săi, de altă parte între balaur și îngerii lui, în urma căruia Satan a fost aruncat pe așternutul picioarelor lui Dumnezeu. — Apoc. 19 : 1—2

²¹ Mai târziu în 1918, Domnul a venit în templul său și atât clasei templului, cât și creștinilor oficiali a recomandat pe sine ca rege. Dumnezeu zice prin profetul său: „Totuși în muntele meu cel sfânt, călărașii am așezat pe regele meu.“ (Ps. 2 : 6; după trad. engl.) Aceasta însemnează complectă îndeplinire a profetiei referitor la așezarea pietrei, 'nainte de careia psalmul și versul 12 n'a fost aplicabil la făptura nouă. Așa să vezi de că Satan a eugetat, că Isus își va aminti de profetia lui Isaia, și pentru aceea a citat fals textul cu înțeles greșit (adăogirea) „ca nu cândva.“ Aci Satan a vrut să treacă pe Dumnezeu, și pe Isus să-l ispitească cu aceeași, că cu ajutorul acestei scripturi să se arate pe sine ca rege.

Mare încercare

²² Venirea Domnului în templul său și prezentarea sa ca rege însemnează împlinirea deplină a așezării pietrei, cari lucruri amândouă tot atunci s'au întâmplat. Atunci a devenit aprobabilă ocrotirea celui Preainalt pentru clasa servului. Tot la acest timp cade și împlinirea profetiei lui Isaia 61 : 10, adică când s'au dat vânturile mântuirii și cei credincioși au fost acoperiți cu manta dreptății. Profetul Isaia (28 : 16, 17) arată în legătură cu așezarea pietrei, că imediat după aceasta a sosit un timp de judecată: „Și voi pune judecata în temelie și dreptatea în plumbul atârnat.“ (trad. engl.) Aceasta însemnează începutul timpului celui judecării, când membrii clasei unsă trebuie să se acomodeze regulilor templului. Deci acesta este un timp de probă (încercare). Fiindcă Domnul a venit în templul său, pentru examinare, probă și judecată, prin urmare a trebuit să fie un timp de probă peste toți aceia, care s'au mărturisit a se ținea de clasa unsă. Incercarea a și venit și raptele arată, că de la acel timp începând au fost multe scandalizare și cădere.

²³ Dumnezeu a înștiințat prin profetul său, că piatra va fi piatra de poticnire și piatra de zdruncinare pentru amândouă casele lui Israel, pecătând pentru unii va fi sanctuar. „Și așa el vă va fi sanctuar; va fi piatră de poticnire și stâncă de zdruncinare, pentru amândouă casele lui Israel, cursă și lat pentru tot locuitorii Ierusalimului.“ (Isaia 8 : 14) Piatra Sionului și piatra de poticnire au fost deja discutate deamănțul. (Vezi I. de V. din 1926 broșurile mici sub titlu Piatra poticnirii). Din cuvintele profetului să arată, că unii cad în cursă, pe când alții din cauza umblării lor ne potrivite se poticnesc și cad. În ultima analiză (rezultat) am înțeles, că probe

aplică atât la biserica creștină nominală, unde unii creștini, cât și la biserica creștină care este în adevărul prezent, care cuprind în sine clasa unsă. Peșchișul acestei oglinzi dăm la timpul împlinirii în timp sau în mic a acestei profetii. La timpul împlinirii, un urmă a căzut o anumită parte dintre creștinii nominali și dintre cei ce sunt în adevărul prezent.

Mai departe profetul arată, că aceia, cari pe Christos, „Regele uns il leapădă, aceasta o vor face cam atunci, când Christos va fi piatra unghiulară de căpetenie de direcțiune, căreia toți trebuie să se acomodeze. (Psalm 118: 22, 23) Isus acest text l-a referat sie-și, ca la piatră, când în substanță a spus, că împărăția sa va veni și se va da numai acelor, cari vor aduce fructele ei. (Matei 21: 42-44) Aceste scripturi definitiv dovedesc că, când vine Domnul în templul său și să va prezenta ca rege, începând dela acel timp va veni mare mândrare asupra acelor, cari să mărturisesc pe sine osuni.

Dela 1918 până acuma s'au întâmplat multe evenimente de acele în legătură cu biserica, care dovedesc împlinirea acestei profetii. Profetia să potrivește cu acele fapte, care sunt bine cunoscute de aceia, cari au fost cu atențiunea la deurgerea evenimentelor. In această perioadă de timp dintre aceia, cari au crezut adevărul sau cel puțin s'au mărturisit în posesiunea lui, sau întors dela Domnul, și tăgăduesc prezența lui. Mulți au pierdut cu totul din vedere acel fapt, că Christos este regele uns, și trag la indoială că Dumnezeu l-a pus pe tronul său ca rege. Lipsa credinței lor în prezența Domnului și în aceea că el este regele uns și o manifestează prin aceea că încă și atunci să refrag dela vestirea sofiel împărăției sale, când li să întinde ocaziunea spre aceasta.

Unii bătrâni a comunităților frățești sunt atât de orbi față de adevărurile mari descoperite acum, că nu prea simpatizază cu aceea hrană, pe care Domnul o dă poporului său, ei vreau să hrănească turma cu alteva. Aceștea să opun acelor stăruinți, care să îndreaptă spre a mărturisi despre numele lui Iehova, spre vestirea răz-bunării lui și spre artrage atențiunea poporului asupra acestui fapt, că împărăția cerurilor este prezentă, și că organizația diavolului trebuie să se distrugă. Unii dintre aceștea au devenit vrăjmașii violenți a adevărului, a Regelui și a împărăției lui. De picioarele lor n'au grijit; s'au împiedecat și au căzut peste piatră, chiar așa pe cum Isus a prezis. (Matei 21: 44.) Aceștea, deși să mărturisesc a fi în adevărul prezent, nu văd deosebire între lucrul preumbrat prin Ilie și Elisei. Acesta n'ascultă și pentru aceea să opun acelor învățături ale Scripturii, care au fost luate în discuție în revistă (adeacă în T. de V.) despre venirea Domnului în templul său, despre mană dreaptă, despre rămășiță și altele referitoare la astfel de adevăruri. Pecând deși cu gura mărturisesc, că cred în prezența Domnului, totuș prin tăcând lapădă acelu adevăr, că Christos a devenit piatră unghiulară de

căpetenie, pecând unghiul de direcțiune a clădirii a fost fiesat, și că numai unii de acela sunt așezați în templul cari să acomodează drumului croit de Dumnezeu. Aceștea s'au lovit piciorul în piatră, și s'au împiedecat.

Iehova prin profetul său dă o altă frumoasă zugrăvire pietrei prețioasă. Așa zice către biserică, adevă unșilor ce sunt de aceasta parte de vâl: „Căci iacă piatra, pe care am pus-o înaintea lui Iosua, pe aceasta singură piatră sunt îndreptați șapte ochi; iacă, eu singur au săpat săpătura ei. zice Iehova, Dumnezeul ostirilor, și într'o singură zi voi depărta fărăde-legea acestei țări.“ (Zacharia 3: 9) Aci în substanță zice clasei unsă: Eu au așezat înaintea ta o piatră, care nu este alteva, decât regele meu uns. Asupra lui strălucește complecta lumină a planului meu. De pe aceasta piatră din timp în timp să aruncă strălucire asupra membrilor templului. Din zi în zi vine mai mare lumină. Fiecare piatră templului trebuie să fie cioplită în asemănarea acestei piatră unghiulară desăvârșită. El este piatra direcțională, după care fiecare piatră trebuie să fie îndreptată. Timpul de judecată este aci, și fiecare piatră trebuie să se măsure prin el.

„Aceea lumină mai mare, care vino clasei unsă, într'una le aduce tot mai mare bucurie. Așa va deveni lumina, ca și amiază. Tot aceasta lumină pentru alții, cari mărturisesc numai, că sunt creștini, va deveni întuneric și îi va orbi. Aceștea lapădă lumina; își lovesc picioarele în piatră, în regele uns, să împiedecă și cad. Să fiu numai cu atențiune la aceia, cari se opun aceluia adevăr, pe care Domnul îl dă poporului său, și vom vedea că fiecare lapădă acel fapt, că piatră unghiulară de căpetenie a fost așezată în 1918; că Dumnezeu a așezat pe tron pe regele său; și că judecata creștinilor s'a început. Aceștea fapte arată definitiv, că aceștea deși să mărturisesc a fi în adevărul prezent, să poticnesc în piatră. Toți cei, cari văd aceste lucruri, și iubesc pe Domnul, să-și dec cea mai mare silința spre aceea, ca să fie credincioși și ca să grijească, ca să nu procedeze la fel.

„S'ar putea zice oare, că ingerii Domnului îi păzesc și apără, pe cei, cari să împiedecă și cad? Desigur că nu. Numai acelor le este promis, că îi vor păzi ingerii Domnului, cari sunt sub ocrotirea celui Preaînalt, cari s'au făcut pe Iehova scăparea lor, și să silesc cu bucurie a se conforma regulilor lui. Pe acești ingeri Dumnezeu i-a rânduit spre paza credincioșilor. Acești ingeri tabărează în jurul credincioșilor, și grijește ca nici o vătămare să nu li-se întâmple, ca lumina ce este în creștere să nu-i vatem, și ca vrăjmașul să nu poată a-i viola. Pe acești credincioși, cari sunt sub ocrotirea celui Preaînalt, trimișii puternici a Atotputernicului Dumnezeu îi păzesc și apără; și până când stau sub umbra sa, sunt în deplină siguranță. E natural că din acesta aceea urmează, că cei cari încetează de a sta sub umbra mâinei sale, pierd marele său scut. Dumnezeu a poruncit inge-

ilor săi despre cei credincioși, și i-a îndrumat, ca pe credincioși să-i poarte pe mâni, și așa să împiedice ca să nu-și lovească piciorul în piatră.

Miopul (cel scurt la vedere) sau orbul să poticnește pe drumul pe care umblă. Acela, care vede bine, își i-a bine drumul, și nu să împiedecă. Acei, cari să leagă de a ceea, că dela 1917 nu s'a dat bisericii nici un adevăr mai nou, și cari lapadă toată lumina, pe care Domnul a dat-o poporului său în anii din urmă, au devenit scurți la vedere, și au fost orbiți de lumină, pentru care să scandalizează. Celor credincioși lumina le aduce veselie, bucurie și însuflețire progresivă. (Isaia 30 : 26—29) Celor credincioși, cari observă că ajutorul lor vine dela Domnul, în care își pun toată încrederea, profetul lui Dumnezeu le zice: „Nu va lăsa să se clatine piciorul tău, nu doarme păzitorul tău. Iacă, nu doarme, nici nu dormitează păzitorul lui Israel. Iehova este păzitorul tău, Iehova umbra ta la dreapta ta. Ziua soarele nu te va lovi, nici luna noaptea. Iehova va păzi eșirea ta și intrarea ta, de acum și până în etern!” (Ps. 121 : 3—8) Așa dară Domnul hotărăște punctual acel timp, dela care începând protejază pe aceia, cari cu credință să încred în El.

Invingere

²¹ Iehova vrea să aducă la cunoștință clasei servului, că vrăjmașul să străduiește spre stricăciunea lor, el însă le va da invingere asupra vrăjmașului. „Pe leu și năpârcei vei pași, lei tineri și balauri cu picioarele voi călca.” — vers 13.

²² Altele scripturi arată clar, că fiara și balaurul se vor lupta cu mielul și cu rămășița sămânței Sionului; că mielul va secera invingere deplină, și că aceia, cari sunt chemați, aleși și stăruesc credincios până la capăt, se vor împărtași cu el în invingere. (Apoc. 17:14; 12 : 17) Fiara, amintită în psalmul 91 versul 13, evident înfățișază deosebite părți a organizației diavolului. Leul este simbolul diavolului și a organizației lui, și încă în chip deosebit acele părți ale ei, care fac mare zgomot, ca să înspăiminte pe toate făptura auzitoare. Scopul vrăjmașului este acela ca să înspăimânte inima acelora pe care îi atacă, ca apoi infricoșării să poată fi ușor prada lui. (1 Petru 5 : 8) Ramura politică a organizației diavolului face mare zgomot și să prezintă cu multe pretențiuni exagerate.

²³ Leul tânăr (gen masculin) este o fiară acoperită cu coamă a cărei scop este acela, ca să-l ascundă până când se va arunca asupra jertfei. Acesta dar simbolizează aceea minte foarte puternică a organizației diavolului, care atacă în mod surprinzător. Elementul diavolului economic sau financiar este acela, care are o putere extraordinară și până nu-i gata la fapte, să ascunde și care lucrează cu cruzime.

²⁴ Balaur este un monstru de mare sau uscat, care își înghite prada. Acesta înfățișază bine pe aceea ramură înghetătoare a organizației diavolului, compusă din

elementul politic și financiar, care înființează militarismul și-l controlează.

²⁵ Aspida sau năpârce, e un fel de șarpe cu zurgălăi, (inelat) a cărui nume se trage dela inelele lui multe. Acesta înfățișază bine organizația diavolului și pe acele unelte ale lui, cari sulesc adevărul și-l întorc, ca să amăgească și să rătăcească pe oameni. Aceasta foarte potrivit închipuește elementul clesiasitic. Toate elementele organizației diavolului conlucră la aceea, ca să nimicească rămășița sămânței Sionului. Fiindcă acestea mărturisesc despre numele lui Iehova și în contra instituțiilor diavolului, dorința principală a diavolului este aceea, ca pe acestea să-i nimicească.

²⁶ Acei, cari sunt sub ocrotirea celui Preainalt, trebuie să pună mărturie despre numele lui Iehova. Să vede clar, că nu peste mult în acest lucru va trebui mult de făcut și accentuat. Foarte natural, că o parte de umblare, va aduce asupra clasei servului atacul lui Satan și a tuturor părților organizației sale. Ce succes de invingere poate să aibă în vedere aceasta mică oaste de bărbați și femei, în contra unei puteri atât de infricoșată, cum e organizația lui Satan? Desigur că prin ei însăși ar fi neputincioși de a face ceva. Mărturia însă totus trebuie să se facă!

²⁷ Să neglijeze dar clasa servului vestirea adevărului? N'au nici un motiv de a se teme, și clasa servului nici nu se va teme. Fiindcă acestea credincioși locuiesc sub ocrotirea celui Preainalt, sunt sub umbra celui Atotputernic, a cărui putere este nemărginită. Pe cei cari sunt sub umbra mâinii lui Iehova, el îi asigură despre aceea, că „Dumnezeul păcii va zdrobi în curând pe Satan (și organizația lui) sub picioarele voastre.” (Romani 16 : 20) Mai departe Dumnezeu promite, că în ziua mâinii sale va nimici pe balaur pe cum și pe șarpele cel inelat (Leviatan). — Ps. 74 : 13, 14, Isaia 27 : 1.

²⁸ Pentru aceea „pe leu și năpârcei vei pași, lei tineri și balauri cu picioarele vei călca.” Aceasta invingere asupra lui Satan și organizației sale să va da credincioșilor în Christos cari sunt sub ocrotirea celui Preainalt. „În ziua aceea Iehova Dumnezeuul ostirilor, va fi cunună frumoasă, și diademă măreață pentru rămășița poporului său,” cari sunt sub ocrotirea celui Preainalt. — Isaia 28 : 5.

Deplină elibărare

²⁹ Pentru ce face atât de mult marele Iehova, Atotputernicul Dumnezeu, pentru sărmaele făpturi neînsemnate? Fiindcă ele sunt ale lui, și „fiindcă în mine pus-a iubirea sa, zice Domnul, de aceea îl voiu scăpa, și-l voiu înălța căci cunoaște numele meu.” — versul 14.

³⁰ Rămășița fără de egoism să consacrează pe sine lui Iehova înțelegând însemnătatea numelui său și își pune în el toată credința și încrederea. Pentru aceea Iehova nu permite să cadă asupra lor ceva necuviință, nici să sufere bătăc. Când lupta devastează mai turbat și când vrăjmașul apasă foarte, așa că clasa servului are dintr-o

necon condiționat, Iehova zice: „El mă va chema, voi răspunde.“ (Ps. 91 : 15) Atuncea va fi acela Domnul va păzi pe credincioșii săi. — Psalmii 24.

Am să vedem, că ce frumoasă admirabilă însemnare numele Iehova referitor la aceia, cari sunt ocrotirea celui Preainalt. Israelul trupesc a preumbrețurarea nouă de aceasta parte de vâl. Când Iehova a voit să se descopere israeliților sub numele Iehova a zis lui Moise: „Aceia voi fi pentru poporul meu, căci chiar mie'mi place.“ (2 Moise 3 : 14, trad. Noul Testament) Atuncea Iehova și-a exprimat intențiunile referitor la Israel, care au fost închipuite prin numele Iehova. Drept aceea spune fiilor lui Israel: Eu sunt Iehova și vă voi scoate pe voi din apăsarea Egiptului și vă voi scăpa din robia lor, și eu vă voi mântui cu braț înalt și cu judecată mare. Și vă voi scoate de la mijlocul poporului meu, și voi fi Dumnezeuul vostru întru toate zilele voastre, că eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru întru toate zilele voastre, și vă voi scoate pe voi din apăsarea Egiptenilor; și vă voi mântui în pământul, pentru care am rădicat mâna mea împotriva lui Iehova și vă voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob; da, și vă voi da și vouă de moștenire. Eu Domnul!“ (2 Moise 6 : 6—8.

Un timp oare care Domnul va permite membrilor noștri să vadă și cuprind, că ce însemnătate au numirile Iehova, Preainalt, Atotputernic, Iehova și Dumnezeu. Atuncea să veni o mare încercare peste poporul Domnului, să vadă, ca și când vrăjmașul i-ar subjugă și să se înfrunte. Atuncea Iehova va întinde poporului său o asigurare a scutului și siguranței și fiindcă clădită în inimă să încrede în Iehova și recurge la el, el îi va da voiu mântui și-l voi înălța îi voi răspunde după ajutor; în strămtorare cu dânsul voi mântui și-l voi scăpa și-l voi mări. Cu zile îndelungate îl voi mântui, și-i voi arăta mântuirea mea (versul 15—16). Iehova declară accentuat scopurile sale față de credincioșii săi care este sub ocrotirea sa, și fiindcă să desigur și necon condiționat îi va scăpa în timp de strămtorării. Deci rămășița știe, că cei cari sunt sub ocrotirea celui Preainalt sunt în siguranță, că se vor scuti de sub mână celui Atotputernic, că Dumnezeuul Creatorul, și că și creatura nouă este alcătuită sub numele Iehova însemnează intențiunile sale referitor la creatura nouă, pe care fiindcă a început-o, o va scuti spre gloria sa.

Cu zile îndelungate îl voi sătura, și îi voi arăta mântuirea mea.“ (versul 16) Cuvintele acestui vers să arate foarte tare arată aceea, că Iehova la timpul când va da deplină asigurare rămășiței sale credincioase, și când sunt în corp, au luptat lupta bună; au învingere și că moartea pentru ei însemnează începutul bucuriei vecnice, chiar așa, pe cum și apostolul Pavel a fost asigurat despre aceasta. (2 Ti-

mot. 4 : 8) Despre membrele credincioase în corpul lui Christos, vorbește ca despre sine însuși, și cuvintele profetului lui Dumnezeu referitor la el, și la membrele credincioase. Cuvintele profetului în mod potrivit se pot aplica la membrele picioare ale bisericii, cari locuiesc sub ocrotirea celui Preainalt, cărora Domnul le dă deplină asigurare despre aceea, că au fost învingători și eliberarea lor este sigură.

44 Profetul zice: „Iehova, bucură-te regele de puterea ta, și mult veselăscă să de ajutorul tău: Tu dorința inimii sale ai făcut-o și cererea buzelor lui n'ai răspins-o. Căci întâmpinatu-l-ai cu binecuvântările fericii, pus-ai pe capul lui cunună de aur. Viață a cerut dela tine, și i-ai dat lungime de zile în etern și perpetu. Mare este mărirea prin ajutorul tău, strălucire și măreție pus-ai peste dânsul, căci tu pusul-ai drept binecuvântare în etern, veselitul-ai cu bucurie înaintea ta. Căci regele să încrede în Iehova, și prin îndurarea celui Preainalt nu se va clăti.“ — Ps. 21 : 2—8.

45 Ce asigurare binecuvântată întind cuvintele lui Iehova poporului său! El de mirare dară, că cei de sub ocrotire doresc că tot timpul lor și toată silința să le folosească spre a mărturisi despre numele Atotputernicului Dumnezeu, chiar așa, pe cum el a poruncit?! Avertismentul (tragerea de atențiune) făcut fraților din nou și din nou despre participare în servicii s'au întâmpinat spre binele lor, prin care aceasta revistă sperează aceea, că poate să-i trezească la cunoștință despre mare însemnătate a serviciului Domnului în prezent. Activitatea în serviciul Domnului — răspândind vestea bună a împărăției sale — aduce mare bucurie inimii aceloră, cari eu parte în ea și cari înțeleg că bucuria Domnului este tăria lor. Cu toate că pământul este acoperit de întuneric și întunecime progresivă și negură mare să lățește peste lume, clasa servului să bucură de lumina continuu progresivă. „Căci lumina ta a venit, și mărirea lui Iehova a răsărit asupra ta.“ (Isaia 60 : 1) Aceștea numai așa pot să lumineze în armonie cu voința lui Dumnezeu, dacă să supun poruncilor lui și pun o mărturie adevărată și credincioasă.

46 Acum deci aceștea să fie tari și în adevăr curajoși. Mână Atotputernicului Dumnezeu este asupra clasei servului și cuvântul Domnului este în gura lor. Cântarea de laudă lui Dumnezeu, eșită din gura omului, e cel mai armonios și mai plăcut ton, ce poate fi cunoscut numai de uretea umană. Clasa servului credincios vede cum față în față și bucurându-se împreună va cânta un glas rădicat: „Regele lui Iehova Dumnezeu, s'a așezat pe tron, și împărăția cerurilor a sosit.“

Rezumat

47 Dacă aruncăm o privire generală asupra psalmului 91, vom afla aceea, că foarte es la iveală următoarele cugete: Că pe seamă credincioșilor s'a făcut in-

Prima, pentru locurile de servit, iar a doua, locurile de
 unde se vede din nou că Domnul Preainalt, a
 cămin, care se vede pe toate; și tot puternicia
 a îngrijirii despre totu-lor, și intenția lui Iehova față
 de ei, determină, este adus în veală; și Dumnezeu este
 salcătura tuturor lucrurilor bune, care sunt în cer și
 pe pământ, între acoste și în zoiel creatur; și în tim-
 plul acela, când la venirea Domnului în templul său se
 va așeza în Sion piatra unghiulară de căpetenie, va ur-
 ma un timp de mare probă peste tot ceea, cari se mă-
 turisesc a fi poporul Domnului; și sunt acesta timp de
 probă mulți au căzut, și chiar acele principele pândesc
 în calea poporului Domnului, și îngeri lui Dumnezeu
 s'a dat poruncă, ca pe cei credincioși să-i păzească în
 toate case lor, ca nici un rău să nu li se întâmplă; și că
 acestea vor fi păziți și înalțați, dacă vor corespunde
 pretenșiunilor.

* Să și însemneze însă fiecare, că numai aceia sunt
 în siguranță, cari locuiesc sub ocrotirea celui Preainalt,
 și că ei trebuie să stee acolo, și că să poată sta acolo,
 condiția este aceea, că iubirea față de Domnul să și o
 arate prin ținerca poruncilor sale; și acum poruncile
 lui mai cu seamă sunt aceste: ca credincioșii să fie
 martorii lui; înainte de a căde mania lui mare peste
 organizația diavolului și să vestească națiunilor soția
 împărăției sale.

Deci trebuie să fie clar, înaintea fiecăruia care
 umblă pe calea luminei, că necondiționat trebuie să stee
 în fața Domnului, când vede numai ocazie spre
 aceasta, și că aceia, cari nu se pot să se descurce ocazi-
 unii sau acei cari le incunjură, și au parte în acutul
 Dumnezeesc întins pe seamă credincioșilor și nici nu
 se vor împărtași. Punctul de mare întorsătură al istorie
 bisericei a sosit. Aceia, pe care în trecut este iubirea
 numai și rezignația, (predarea *complexă*) și conform
 poruncilor sale fac slujba lui, și cari stăruind cu credin-
 ță sunt credincioși față de el până la capăt, vor fi distinși
 cu aceea, că vor sta de a dreapta Domnului Domnilor
 și Regelui Regelor ca învingători în marea lui bătălie.
 Aceștea mai departe vor fi distinși și cu aceea că tot-
 deuna vor putea să fie cu el și vor șede cu el pe
 tronul lui, pe eum și el a invins și s'a așezat pe tronul
 Părintelui Său. — Apoc. 3 : 21.

Întrebări la studiile bereane

- § 1-3. Ce lucru mare intenționează Dumnezeu a face
 nu peste mult pe pământ? Cum va face ei acest?
 Ce lucru trebuie să facă clasa servului mai înainte de
 aceasta? De ce fel de întorsătură mare să apropie
 clasa aceasta? Pentru ce nu trebuie să se teamă mem-
 bria acestei clase? Citează scripturi, care promi ace-
 stei clasă deplină ocrotire și siguranță.
- § 4-5. Ce principie amenință necomunit pe această
 clasă? Cum pot ei să fie deplin scutiți? Unde locuiesc
 în ce înălțes este acest loc, ocrotirea celui Preainalt?
 Numai cine sunt în acest loc? Care psalm se poate
 aplica, acum numai la această clasă?

§ 8. Explică înălțesul versului II din ps
 Cari sunt îngeri și de câte țesărcinarea lor
 ca "îngeri" amintiți aceluia mai mari decât
 umane!

§ 9-13. Citează scripturi spre dovedire, că Ieho-
 voste, trimete îngeri sfinti spre executarea
 unilor sale!

§ 14. Spre ce deducțiune ne îndreptătesc pe noi
 scripturi? Ce servicii deosebit trebuie să îndeplini-
 cu privire la clasa servului? Ce pătrunde în
 aibă aceasta știință asupra clasei servului?

§ 15. În ce privință s'a apreciat pe sine peste
 unii bătrâni? Ce urmare a avut aceasta referen-
 ei și la comunitate? Ce purtare trebuie să dovedească
 toti aceia, cari își cunosc răspunderea față de
 Domnul în timpul prezent?

§ 16-19. Ce piatră amintește psalmul 91 vorbim
 Cum a aplicat diavolul în mod fals acest versu-
 pul prezentei Domnului întâi? Ce a urmărit în
 cercarea înțelesului drept? Ce trebuie înțeles prin
 încercată amintită în Isaia 28 : 16? Când a
 devenit Isus piatră încercată? Dovedește, că
 12 nu s'a referat la Isus!

§ 20-22. Când s'a îndeplinit în mie și în mare
 lui Isaia referitoare la piatră? Când a fost
 piatră în Sion? Și la ce privilegiu deosebit
 tot atunci clasa servului? Ce lucru este în discuție
 de când a venit Domnul în templul său? Ce
 arată, că dela acel timp începând s'a pornit un
 de judecată?

§ 23-26. Explică, că cum a devenit piatră pe
 piatră de poticnire, iar pentru alții sanetuză
 înălțesul acelor două case a lui Israel? Ce
 faptele naturale adeveresc această explicație?

§ 27-28 Arată ce altă înfățișare frumoasă
 profetul Zacharia a dat acestei piatră? Ce a fost
 minci răspândită de pe această piatră? Cum
 dească clasa unsă acestei lumina mai mare?

§ 29, 30. Ce operă duc la îndeplinire în timpul de
 îngeri Domnului? Cine sunt incredințați în
 Cum putem să cunoaștem pe aceia, cari umblă
 mină în timpul acesta?

§ 31-35. Ce închipuesc leul, șarpele, leul tânăr
 urul amintiți în psalmul 91 versul 13?

§ 36-40 Ce mărturie trebuie să pună acum
 lui? Cum asigură psalmul învingerea finală
 tora? Pentru ce îi ocrotește și măntuie în
 acestea?

§ 41-44 Pentru ce s'a permis acum clasei rămasă
 gerea numelor; cel Preainalt, Atotputernic, și
 Dumnezeu? Ce va urma descoperirii acestei
 prețioasă! Citează scripturi spre a arată
 deși rămasă credincioasă, este încă în corp
 rat învingere.

§ 45, 46. Pentru ce accentuază membrii clasă
 în timpul prezent însemnătatea serviciului
 rolul lor în lupta ce să apropie?

§ 47-49. Care șapte puncte es în relief la
 psalmul 91 spre încurajarea clasei servului
 condițiune pot privi ca ale lor acest șempe
 înți fiecare membru a acestei clasă? Pentru
 acesta cel mai mare punct în istorie bisericească
 plată îi așteaptă pe aceia, cari vor fi credincioși
 la capăt?